

Τιμάται Λεπτῶν 10

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τιμάται Λεπτῶν 10

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

Ἐν Ἀθήναις, (ΠΕΜΠΤΗ) 20 Μαΐου 1893

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 66

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8.—
Ταῖς ἐπαρχίαις..... " 8.50
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ..... φρ. χρ. 15.—
Ἐν Ῥωσσίᾳ..... ρούβλ. 6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΡΟΙΣΟΣ, μυθιστορία Καρόλου Μερουβέλ.
— ΚΟΜΗΣΣΑ ΔΕΛΛΑΞΕΡ, μυθιστορία Αἰμυλίου Ρισβούργ.—
ΤΡΕΛΗ, διήγημα Marie de Haupt.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΓΓΕΛΙΟΥ ΑΡΙΘ. 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας «Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ, εἰς Ἀθήνας», διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, γραμματοσήμων, χαρτονομισμάτων, τοκομεριδίων, συναλλαγμάτων κτλ. κτλ.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΡΟΙΣΟΣ

Μυθιστορία ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΕΡΟΥΒΕΛ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Οἱ Ροξενδάλ.

[Συνέχεια]

Κς'.

— Πολύ καλὰ εἰργάσθητε, παιδιά, εἶπεν ὁ πλοίαρχος Καγιόλ. Ἰδοὺ τὸ πτηνόν μου εἰς τὸ κλωβίον καὶ ἀνίκανον νὰ μεταχειρισθῇ τοὺς δυνάεις του. Ἐρευνήσατε ἐπ' αὐτοῦ πρῶτον, λάβετε ὅσα χρήματα ἔχει, ἐπειτα...

Ὁ ἄθλιος ἐπειράθη νὰ κινηθῇ· ἀλλ' ὁ Σπάρτακος συνέσφιγξε τὸ προσδένον τοὺς πόδας σχινίον, ὥστε νὰ κραυγάζῃ.

— Ἐσο ἡσυχος, εἶπεν ἐπιτακτικῶς ὁ πλοίαρχος. Τί θὰ κερδίσης ἄλλως τε μὲ τὴν ἀντίστασιν;

Ὁ Ἰσπανὸς ἤφριζε.

— Συνελήφθης, φίλε μου, ὑπέλαθεν ὁ Μασσαλιώτης. Μὲ ἡρώτας τί ἐμπόριον κάμνω μὲ τὸ πλοῖόν μου. Σὲ ἐζήτουν καὶ θὰ σὲ ἠκολούθουν εἰς τὸ ἄκρον τοῦ κόσμου. Πολὺ κακῶς ἐσκέφθης νὰ προσβάλῃς ἕνα ἰσχυρότερόν σου. Ἄν ἐκλεπτες ἕνα ἀστὸν τυχαῖον θὰ ἐσώζεσο ἴσως. Ἀλλ' ὁ κύριός μου θὰ σὲ κατέφθανε καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀντίποδας.

— Τί λέγετε; ἐψιθύρυσεν ὁ Περὲξ.

— Λέγω ὅτι εἶσαι εἰς κακοῦργος. Ἐφόνευσες πρῶτον καὶ ἐπειτα ἐκλεψες νέαν κυρίαν εἰς Βουλὸν.

— Δὲν εἶναι ἀληθές.

— Ψεύδουσαι. Πού λοιπὸν εὗρες τὰ κοσμήματα, τὰ ὅποια μὰς ἐπώλησες, ἄθλιε; Ἡ γυνὴ ἐκείνη ἦτο φίλη τοῦ κυρίου τοῦ πλοίου τούτου. Σὲ κρατεῖ, καὶ ἂν δὲν φο-

βεῖσαι οὔτε τὸν Θεὸν οὔτε τὸν Διάβολον, αὐτὸν πρέπει νὰ τὸν φοβῇσαι.

— Ποῖος λοιπὸν εἶναι αὐτός;

— Ὁ κύριος βαρόνος Ροξενδάλ.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Περὲξ ἐγένοντο ἐρυθροὶ ἐξ αἵματος.

Ἄ! εἶχε λοιπὸν νὰ κάμῃ μὲ τὸν βαρόνον Ροξενδάλ, τὸν βασιλέα τούτου τοῦ χρήματος, πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ ὁποίου πάντες ἐγονυπέτουν ὥς οἱ Ἰουδαῖοι ἐνώπιον τοῦ Χρυστοῦ Μόσχου.

Ἀλλὰ τότε ἰδικόν του θὰ ἦτο τὸ παιδίον, ὅπερ ἔδωκε τῷ Ραβού ἀρπάσας αὐτὸ ἀπὸ τοῦ πολυτελοῦς λίκνου του.

Τὸ πᾶν λοιπὸν δὲν ἀπώλετο.

Ἐφ' ὅσον δὲν προέειδε τὸ μυστικὸν τῆς ἐξαφανίσεως τοῦ παιδίου ἐκείνου, οὐδὲ τρίχα τῆς κεφαλῆς του θὰ ἔθιγον.

Ὁ πλοίαρχος Καγιόλ ἀφ' οὗτο ὁ Ναβαρρὸς ἦν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του μετέβαλεν ὕψος.

Ὡμοίαζε δικαστὴν ἔχοντα ὑπ' ὅψιν ὑπόθεσιν ἀκανθώδη, ἣν ἔδει νὰ διαφωτίσῃ.

Ἐβηκαν ἐνώπιόν του μικρὸν τετράγωνον φάκελλον, ἀφ' οὗ ἐξήγαγε γραμματίον, ἐν ᾧ ὑπῆρχον γεγραμμένα δύο μόνον γραμμαί.

Ἀλλ' αἱ δύο αὗται γραμμαὶ ἔθετον αὐτὸν ἐν ἀμηχανίᾳ.

«Νὰ ἐπιτευχθῇ δι' ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων ἡ ἀποκάλυψις τοῦ μυστηρίου τοῦ Ἰσπανοῦ.»

Δι' ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων!

Εἰς ἀπόστασιν χιλίων πεντακοσίων λευγῶν ἀπὸ τῆς Γαλλίας καὶ ἐπὶ πλοίου!

Ὁ Σπάρτακος καὶ ὁ Ἀννίβας ἐκάθητο ἤδη ἐκατέρωθεν τοῦ Περὲξ κατακεκλιμένου ἐπὶ τοῦ διθανίου.

Φίλε μου, ἤρξατο λέγων ὁ πλοίαρχος, εἴμεθα μακρὰν τῶν Παρισίων, πολὺ μακρὰν καὶ εἰς τὸ πλοῖόν μου εἶμαι κύριος ἐγὼ μετὰ τὸν Θεὸν νὰ πράξω κατὰ τὴν συνείδησίν

μου. Οὐδεὶς ἄλλως τε ἐκ τοῦ πληρώματός μου θὰ ἀσχοληθῇ διὰ τὰ συμβαινόντα εἰς τὸν θαλαμίσκον τούτον. Ὁ ὑποπλοίαρχος εἶναι ἐπὶ τῆς γεφύρας καὶ διευθύνει τὸ σκαφος, ὅπερ διευθύνεται πρὸς νότον, ὡς ἡνῶσες καλῶς. Οἱ ἄλλοι εἰς ἕν νεῦμα θὰ κλείσωσι τοὺς ὀφθαλμούς, τὸ στόμα καὶ τὰ ὦτα. Εἶσαι αἰχμάλωτός μας· δὲν ἔχεις πλέον τὸ πιστὸν ἐγγχειρίδιόν σου διὰ νὰ μὰς σφάξῃς, κατὰ τὴν συνήθειάν σου. Ἀλλως τε, εἰς τὸ ἐλάχιστον κίνημα, τὸ ὁποῖον θὰ κάμῃς, οἱ δύο οὔτοι μαῦροι θὰ σὲ πνίξωσιν ὡς πετεινόν. Τὸ καλλήτερον εἶναι νὰ ὑποταχθῇς καὶ νὰ μὰς εἴπῃς ὅ,τι ἐπιθυμοῦμεν νὰ μάθωμεν.

— Ἐδῶ εἴμεθα, ἐσκέφθη ὁ Περὲξ.

— Ἀς προβῶμεν κατὰ τάξιν. Ἐπαναρχίζω: Κατηγορεῖσαι ὅτι ἐφόνευσες ἀνάνδρους δυστυχῇ νέαν γυναῖκα πλησίον τῶν Παρισίων, μίαν νύκτα, διὰ νὰ τὴν κλέψῃς. Εἶναι ἀληθές;

— Δὲν εἶσθε δικαστὴς μου καὶ δὲν ἔχω τίποτε νὰ σὰς εἴπω.

— Αἱ! διάβολε, ὅχι δὲν εἶμαι δικαστής. Διὰ τοῦτο σὲ ἐρωτῶ τὸσον ἡρέμως. Ἀλλ' ἂν δὲν μοὶ ἀπαντήσῃς, θὰ σὲ ἀναγκάσω νὰ ὁμιλήσῃς, φίλτατέ μοι, καὶ ἂν πρόκειται νὰ σοὶ ἀποσπάσω τὴν γλῶσσαν. Εἶμαι ὁ πλοίαρχος Καγιόλ, τί διάβολον! καὶ ὅ,τι θέλω τὸ θέλω, ἐννοεῖς! Δὲν σοὶ δίδω συμβουλὴν, ἀλλὰ σὲ παροτρύνω νὰ μὴ μὲ παροργίσῃς. Ἡμεῖς οἱ Μασσαλιῶται ἔχομεν ζωτὴν αἷμα.

Ὁ Περὲξ καίτοι δεδεμένος ἐκίνησε τοὺς ὤμους ὡς εἰ ἔλεγε:

— Μοὶ εἶναι ἀδιάφορον.

— Προτιμᾷς νὰ σὲ ὁδηγήσω εἰς Γαλλίαν καὶ ἄμω τῇ ἀφίξει μου νὰ σὲ παραδώσω εἰς τὴν εἰσαγγελίαν; Ἡ ἐλευθερία εἶναι ὥραϊον πράγμα, καὶ ἂν μοὶ εἴπῃς τὰ πάντα, πρὸ πάντων ὅμως τί ἀπέγεινεν ἕν μικρὸν πλάσμα, διὰ τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρομαι, εἶμαι πρό-